



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu**

**Isidorus <Pelusiota>**

**Parisiis, 1585**

Zenoni Presbytero. 216.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

είας σαρύεις· εἰ πίνω βύλοιο κα-  
κείνας καὶ ἑαυτὸν τῷ πυρὸς ἀπαλλά-  
ξαι, πολλοὶ σε Λάζαροι κυκλοῦσιν· εἰς  
αὐτοὺς πλὴν φλόγα τῆς χρημάτων  
ἐκτίναξον, καὶ μετ' αὐτῶν ἐκείσε  
κληρονομίσεις ἀνάψυξιν.

Ζηνωνι πρεσβυτέρω. σιγ.

Εδέξάμεθα τὸ ἱμάτιον, καὶ χιτῶνα  
πεπόμφαμένον, καὶ σοὶ πάνυ εὐχαιρή-  
σαιμεν, τὸ ἐν ἡμῶν ἀπατήσαντι σιέ-  
πασμα, ὅτι τὸν νόμον τῆς Βαπτιστῆς ἐ-  
πληρώσαμεν, δύο χιτῶνας οὐκ ἔχο-  
ντες· καὶ εἰ μὴ δόθειν τῷ χιτῶνι, ἀμ-  
φοτέροι περὶ ἑαυτῶν χιτῶνας, ἐγὼ  
θαλίπυρον, τῷ χιτῶνι, καὶ ἐκείνος τῷ  
τριχίνῳ πλὴν γύμωντι τιμῆς. εἰ δὲ καὶ  
τούτων μέλλοις, ὡς τὰ πρῶτα ἀγίων τη-  
ρεῖν, ἐμὲ μὴ εἰς σπόγγωσιν ἀθήσεις,  
ἐλεγχον ἑμαυτῷ πλὴν συνείδησιν ἔχο-  
ντα· πάλιν δὲ πέμψας, πάλιν ἀπήτησες·  
ἡμεῖς δὲ ἐδώσαμεν.

Τῷ αὐτῷ. σιζ.

Εἰ ἐλπίδι τῇ τὰ πάντα συνεχρό-  
σῃ, ὡς τὸ πρῶτον ἐώραξας, καὶ  
πίστει ἐτόλμησας τὰ ἡμῶν ὑπαρά-  
ροντα, ὄναρο τῆς σωθέσεως, πολλὰ  
κίς ἡμῶν ἀειτέλλον καὶ κοινωνῶν  
ταῖς χρείαις ἡμῶν φιλοτίμως, καὶ εὐ-  
ροῖς ἔλεος παρέκείσῃ ἐν ἐκείνῃ τῇ  
ἡμέρᾳ.

Τιμοθέῳ ἀναγιώστῃ. σιη.

Τῷ θεαπεσίᾳ Δανιὴλ ἡ ἀειβόητος  
ὄρασις, πλὴν Αἰουλαίου καὶ Μήδων καὶ  
Μακεδόνων βασιλείαν, ὡς μνησθεῖς καὶ  
ἐξ εἰς ἐκάστην ἔθνος συντεταγμένην,  
ἐπὶ καὶ θεῶν παρέκείσῃ. πλὴν μὴ ἄρ-  
κτω, πλὴν δὲ λεάνῃ, πλὴν δὲ ἐτέρας  
παρδάλει. πλὴν δὲ τετάρτῳ ὄρα-  
σιν, ἡμιόν φοβερόν, καὶ ἀεισῶς ἐκ-  
θαμβῶν ἔχουσαν, ὁδοῦσι σιδηροῖς ἡρ-

admodum & tibi plures cruciatus accu-  
mulas. Quocirca si tibi cordi est, & illos, *Luc. 16.*  
& teipsum igni eximere, multi te Lazari  
circundant: In eos pecuniarum flammam  
excute: & cum his illic refrigerationem ac  
foliatium consequeris.

Zenoni Presbytero. 216.

Pallium accepimus: ac tunicam misi-  
mus. Tibique ingentes gratias habemus,  
qui indumentum vnum a nobis postula-  
ris, quando quidem Baptista legem explē-  
uimus, duas tunicas non habentes. Ac si-  
quidem egenti cuiquam detur, bene atque *Luc. 3.*  
commodè cum vitroque nostrum actum  
fuerit: mecum nimirum qui nouo indu-  
mento corpus foueam: cum illo autem,  
qui pannosa tunica nuditati suæ consulat.  
Sin autem hanc quoque, vt quorundam  
sanctorum virorum supellectilem seruat-  
urus es, me quidem in summam mei diffi-  
dentiam coniciēs, vt qui cōscientiæ meæ  
testimonio conuincar: tu autem si rursum  
ad nos miseris, rursūmq; postulāris, haud-  
quaquam tamen a nobis accipies.

Eidem. 217.

Si ea spe fretus, quæ omnia continet, ad  
huiusmodi rem oculos coniecisti, ac fide  
ea aggressus es, quæ modulum nostrum  
superant, fruere sanè isto animi instituto,  
sæpius nos vestiens, ac nobis ea, quæ opus  
sunt, liberaliter atque copiosè impertiens.  
Atque vtinam in die illa misericordiam a  
Domino nanciscaris.

Timotheo Lectori. 218.

Diuini viri Danielis illa celebris atque *Daniel.*  
hominum sermone peruulgata visio, Assy-  
riorum, & Medorum, ac Macedonum re-  
gnum, vt vniūsmodi, atque ex vna quod-  
que natione conflatum, vni belluæ com-  
parauit, aliud nimirum vrsæ, aliud leonæ,  
aliud pardo. Quarta autem visio, hoc est,  
horrenda bellua, vt pote ingentem stuporē  
afferens, ferreis dentibus septa, arcisque